

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף נ"ב ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רע. מאן דאָתמִשֶׁךְ בְּתֵר רַע, לִית לִיה דִּירָה עִם אֵילָנָא דְחַיִּי.

תרגום לעברית

בא ראה, עד שאדם לא חטא, היה עולה ועומד בחכמת האור העליון ולא היה נפרד מעץ החיים. כיון שהגדיל תאותו לדעת ולרדת למטה, נמשך אחריהם עד שנפרד מעץ החיים, וידע רע ועזב הטוב. ועל זה כתוב (תהלים ה) כי לא אל חפץ רשע אֶתָּה לא יגרף רע. מי שנמשך אחר רע, אין לו דירה עם עץ החיים.

טקסט הזוהר

ועד לא חטאו הוו שמעין קלא מלעילא והוו ידעי חכמתא עלאה וקיימי בקיומא דזיהרא עלאה ולא דחלי. כיון דחטאו אפילו קלא דלתתא לא הוי יכלין למיקם ביה. כגוונא דא עד לא חבו ישראל בשעתא דקיימו ישראל על טורא דסיני אתעבר מנייהו וזהמא דהאי חיונא. דהא כדין בטול יצר הרע הוה מעלמא ודחו ליה מנייהו. וכדין אתאחידו באילנא דחיי וסלקו לעילא ולא נחתו לתתא.

ועד שלא חטאו, היו שומעים קול מלמעלה והיו יודעים חכמה עליונה ועומדים בקיום של זהר העליון ולא פוחדים. כיון שחטאו, אפלו קול שלמטה לא יכלו לעמד בו. כמו זה, עד שלא חטאו ישראל, בשעה שעמדו ישראל על הר סיני נתבטלה מהם זהמת הנחש הזה, שהרי אז בטול יצר הרע היה מהעולם ודחו אותו מהם, ואז נאחזו בעץ החיים ועלו למעלה ולא ירדו למטה.

טקסט הזהר

כדין הווי ידעין וחמאן אספקלריאן עלאין ואתנהרין עינייהו וחדאן למנדע ולמשמע. וכדין חגר לון קודשא בריה הוא חגורין דאתון דשמיה קדישא דלא ייכול לשלטאה עלייהו האי חויה ולא יסאב לון כקדמיתא. כיון דחטאו בעגל אתעבר מנייהו כל אנון דרגין ונהורין עלאין. ואתעברו מנייהו אנון חגירו מזינין דאתעטרו משמא עלאה קדישא. ואמשיכו עלייהו חויה בישא כמלקדמין וגרמו מותא לכל עלמא. ולבתר מה כתיב (שמות לג) וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו.

תרגום לעברית

אז היו יודעים ורואים אספקלריות עליונות, ועיניהם אורו ושמחים לדעת ולשמע. ואז חגר להם הקדוש ברוך הוא חגורות של אותיות שמו הקדוש שלא יוכל לשלט עליהם הנחש הזה ולא יטמא אותם כמו קדם. כיון שחטאו בעגל, בטלו מהם כל אותן דרגות ואורות עליונים, ובטלו מהם אותן חגורות מזינות שהתעטרו מהשם העליון הקדוש, והמשיכו עליהם נחש הרע כמו מקדם וגרמו מות לכל העולם. ואחר כך מה כתוב? (שמות לד) וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו.

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב בְּקִדְמִיתָא (שמות יד) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה וְכָלְהוּ חֲמָאן זְהִרִין עֲלָאִין וּמִתְנַהֲרִין בְּאַסְפִּקְלָרִיא דְנִהָרָא דְכְּתִיב, (שמות כ) וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. וְעַל יָמָא הָווּ חֲמָאן וְלֹא דְחָלִין דְכְּתִיב, (שמות טו) זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ. לְכַתֵּר דְחָטוּ, פְּנֵי הַסֶּרְסוּר לֹא הָווּ יְכָלִין לְמַחְמֵי דְכְּתִיב (שמות לה) וַיִּירָאוּ מִגִּשֶׁת אֱלֹהֵי.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה מַה כָּתוּב בְּתַחֲלָה [שמות יד], וירא ישראל את היד הגדולה. וכלם רואים אורות עליונים ומאירים באספקלריה שמאירה, שכתוב, (שם כ) וכל העם ראים את הקולות. ועל הים היו רואים ולא פוחדים, שכתוב (שם טו) זה אלי ואנוהו. אחר שחטאו, פני הסרסור לא היו יכולים לראות, שכתוב (שם לד) וייראו מגשת אליו.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב בְּהוּ (שמות לג) וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדִים מִהֶר חוֹרֵב. דְּאִתְעֵבֵר מִנִּיְהוּ אֲנוּן מְזִינֵן (דאִתְחִבְרוּ בְּהוּ ד' א' דאִתְחִגְרוּ בְּהוּן) בְּטוֹרָא דְסִינֵי בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט בְּהוּ הָהוּא חוֹיָא בִּישָׂא. כִּיּוֹן דְּאִתְעֵבֵר מִנִּיְהוּ מַה כְּתִיב, (שמות לג) וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֱהָל וּנְטָה לוֹ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה הָרְחֵק מִן הַמִּחֲנֶה.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה מַה כָּתוּב בְּהֵם, (שם לג) וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדִים מִהֶר חוֹרֵב, שְׂבָטְלוּ מֵהֵם אוֹתָם כְּלִי זֵין [שהתחברו בהם] [שהתחגרו בהם] בְּהֶר סִינֵי כְּדִי שְׁלֹא יִשְׁלַט בְּהֵם נַחֲשׁ רָע. כִּיּוֹן שְׂבָטְלוּ מֵהֵם מַה כָּתוּב? (שם) וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֱהָל וּנְטָה לוֹ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה הָרְחֵק מִן הַמִּחֲנֶה.

אמר רבי אלעזר מאי האי קרא לגבי האי. אלא כיון דידע משה דאתעברו מנייהו דישראל אנון זיינן עלאין, אמר הא ודאי מכאן ולהלאה חויה בישא ייתי לדיירא בינייהו, ואי יקום מקדשא הכא בינייהו, יסתאב. מיד ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה. בגין דחמא משה דהא כדין ישלוט חויה בישא מה דלא הוה מקדמת דנא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, מה הפסוק הזה אל זה? אלא כיון שידע משה שבטלו מישראל אותם כלי זין עליונים, אמר, הרי ודאי מכאן ולהלאה נחש רע יבא לדור ביניהם, ואם יקום כאן מקדש ביניהם - יטמא. מיד - ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה. כי ראה משה שהרי אז ישלט נחש רע מה שלא היה מקדם לזה.

טקסט הזוהר

וקרא לו אהל מועד, וכי לא הוה בקדמיתא אהל מועד. אלא בקדמיתא אהל סתם, השתא אהל מועד. מאי מועד. רבי אלעזר אמר לטב. ורבי אבא אמר לביש. רבי אלעזר אמר לטב מה מועד דאיהו יום חדוה דסייהרא דאתוספא ביה קדושה (מה מועד) לא שלטא ביה פגמוותא. אוף הכא קרא לה בשמא דא לאחזאה דהא אתרחיק (חויא) אהל מבינייהו ולא אתפגים ועל דא וקרא לו אהל מועד כתיב.

תרגום לעברית

וקרא לו אהל מועד, וכי לא היה בהתחלה אהל מועד? אלא בהתחלה אהל סתם, וכעת אהל מועד. מה זה מועד? רבי אלעזר אמר לטוב, ורבי אבא אמר לרע. רבי אלעזר אמר לטוב - מה מועד שהוא יום חדוה של הלכנה שנתוספה בו קדשה. [מה מועד] לא שולטת בו חסרון, גם כאן קרא לה בשם זה, להראות שהרי התרחק [נחש] אהל מביניהם ולא נפגם, ועל זה וקרא לו אהל מועד כתוב.

ורבי אבא אמר לביש דהא בקדמיתא הוה אהל סתם כמא דאת אמר, (ישעיה לג) אהל כל יצען כל יסע יתדותיו לנצח. והשתא אהל מועד. בקדמיתא למיהב חיין ארופין לעלמין דלא ישלוט בהו מותא. מכאן ולהלאה אהל מועד כמא דאת אמר, (איוב ל) ובית מועד לכל חי. השתא אתיהיב ביה זמנא וחיין קצובין לעלמא. בקדמיתא לא אתפגים, והשתא אתפגים. בקדמיתא חברותא וזווגא דסיגרא בשמשא דלא יעדון. השתא אוהל מועד וזווגא דלהון מזמן לזמן. ובגיני כך וקרא לו אהל מועד מה דלא הוה קודם.

תרגום לעברית

ורבי אבא אמר לרע - שהרי בהתחלה היה אהל סתם, כמו שנאמר (ישעיה לג) אהל כל יצען כל יסע יתדותיו לנצח, ועכשו אהל מועד. בהתחלה לתת חיים ארפים לעולמים שלא ישלט בהם מות, מכאן ולהלאה אהל מועד, כמו שנאמר (איוב ל) ובית מועד לכל חי. עכשו נתן בו זמן וחיים קצובים לעולם. בהתחלה לא נפגם, ועכשו נפגם. בהתחלה חברותא וזווג של הלכנה בשמש שלא יסורו, עכשו אהל מועד, הזווג שלהם מזמן לזמן. ולכן קרא לו אהל מועד מה שלא היה קודם.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (בין סימן מד - מה) תוספתא תוספתא אמר ליה רבי אלעאי השייך לדף נ"ב ע"ב שורה ל"ב דרבי שמעון הוה יתיב תמצא בחלק השלישי דף קס"ב ע"ב

והאדם ידע וכו' וכי לא אשתמודע עד מאמר ותוסף לקדחת השייך לדף נ"ד ע"א קודם מאמר והאדם ידע וכו' תמצא בתקונים תקון ס"ט מהף קי"ד ע"א עד קי"ז ע"ב.

מן ותוסף ללדת עם המאמרים הנמשכים אחריו עד מאמר ותוסף וכו' תא חזי הבל
איהו הלב בתקון הנזכר לעיל מדף ק'ג ע'א עד קי"ד ע"ב.

מן ותוסף וכו' תא חזי הבל הנזכר לעיל עם מאמרים אחרים עד זה ספר תולדות אדם
שם מדף קי"ז ע'א עד קי"ח ע"ב.

מן זה ספר הנזכר לעיל עד תיבות בשערא בגוונין דשערא וכו' סוף תקון ע' בהגהה דף
קל"ו ע"ב (עד כאן מההשמטות)

רבי שמעון הוה יתיב ליליא חד ולעי באורייתא. והוה יתבי קמיה רבי יהודה ורבי יצחק
ורבי יוסי. אמר רבי יהודה הוה פתיב, (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר
חורב, וקאמרינן דגרמו מותא עלייהו מההוא זמנא ולעילא, ושליט בהו ההוא חזיא
בישא דאעדו ליה מנייהו בקדמיתא. ישראל תינח. יהושע דלא חטא, אעדי (ד"א
אתעדי) מניה ההוא זינא עלאה דקביל עמהון בטורא דסיני או לא.

תרגום לעברית

רבי שמעון היה יושב לילה אחד ועוסק בתורה, והיו יושבים לפניו רבי יהודה ורבי
יצחק ורבי יוסי. אמר רבי יהודה, הרי כתוב (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים
מהר חורב, ואמרנו שגרמו מות עליהם מאותו זמן ומעלה, ושולט בהם אותו נחש רע
שהסירו אותו מהם בתחלה. נניח ישראל, אבל יהושע שלא חטא, בטל [יתבטל] ממנו
אותו כלי זין עליון שקבל עמו בחר סיני או לא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

